USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Ladislava Derky a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci: **Ing. J. H.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 5. 2017, č. j. 21686/17/5100-21462-708633, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 19. 6. 2018, č. j. 15 Af 101/2017 - 53,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Kasační stížností ze dne 9. 7. 2018 se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 19. 6. 2018, č. j. 15 Af 101/2017 - 53, kterým bylo zastaveno řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 5. 2017, č. j. 21686/17/5100-21462-708633, a to z důvodu nezaplacení soudního poplatku. Napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu pro Ústecký kraj ze dne 13. 10. 2016, č. j. 2161192/16/2501-70462-506254, jímž správce daně nevyhověl požadavku žalobce na vrácení přeplatku na dani z nemovitých věcí, a to z důvodu neexistence vratitelného přeplatku na osobním daňovém účtu žalobce.

[2] Součástí kasační stížnosti byl i návrh stěžovatele na osvobození od soudních poplatků a žádost o ustanovení zástupce. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 9. 8. 2018, č. j. 6 Afs 242/2018 – 34, návrh stěžovatele na osvobození od soudních poplatků a žádost stěžovatele o ustanovení zástupce zamítl. Opětovně jej vyzval k zaplacení soudního poplatku a předložení plné moci udělené advokátovi.

[3] Podáním ze dne 18. 9. 2018 stěžovatel opětovně žádal o ustanovení zástupce z řad advokátů a o osvobození od soudních poplatků, přičemž tvrdil, že v jeho případě jsou splněny podmínky pro vyhovění této žádosti.

[4] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti (poplatek činí 5.000 Kč). Vzhledem k tomu,

že stěžovatel nezaplatil soudní poplatek spolu s podáním kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud jej usnesením ze dne 9. 8. 2018, č. j. 6 Afs 242/2018 – 34, vyzval k jeho zaplacení ve lhůtě 15 dnů od dne doručení usnesení a současně jej poučil o tom, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. Nejvyšší správní soud dále stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení usnesení předložil soudu plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo aby ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie a poučil jej, že nebude-li soudu ve stanovené lhůtě předložena plná moc, resp. doklad o vzdělání, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

[5] Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 3. 9. 2018. Lhůta 15 dnů určená Nejvyšším správním soudem k zaplacení soudního poplatku tak uplynula v úterý dne 18. 9. 2018. Stěžovatel soudní poplatek ve stanovené lhůtě nezaplatil.

[6] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. „[s]oud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.“ Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích „[n]*ebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.*“

[7] Stěžovatel byl řádně vyzván k zaplacení soudního poplatku a byl rovněž poučen o následcích, které nastoupí v případě, že tak neučiní. Navzdory této výzvě a náležitému poučení však stěžovatel ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil, proto Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

[8] Nejvyšší správní soud neshledal důvod o opakované žádosti o osvobození od soudních poplatků rozhodnout samostatným usnesením. Byť obecně platí, že o žádosti o osvobození od soudního poplatku musí soud rozhodnout dříve, než pro nezaplacení soudního poplatku řízení zastaví, toto obecné pravidlo má své výjimky. O opakované žádosti o osvobození od soudního poplatku v rámci jednoho řízení je soud povinen rozhodnout jen v případě, že tato žádost obsahuje nové, dříve neuplatněné skutečnosti (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2008, č. j. 4 Ans 5/2008 – 65, nebo ze dne 16. 12. 2015, č. j. 8 As 145/2015 – 12). Nejvyšší správní soud v opakované žádosti nenašel oporu pro odchýlení se od závěrů učiněných v předchozím usnesení ze dne 9. 8. 2018, č. j. 6 Afs 242/2018 – 34. Nejvyšší správní soud přitom setrvává na závěrech obsažených v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 – 19, podle kterého *„[s]těžovatel má povinnost zaplatit poplatek za řízení o kasační stížnosti jen tehdy, pokud kasační stížnost směřuje proti rozhodnutí krajského soudu o návrhu ve věci samé (o žalobě) či o jiném návrhu, jehož podání je spojeno s poplatkovou povinností [§ 1 písm. a), § 2 odst. 2 písm. b) a § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích].“* Jelikož předmětné řízení o žalobě bylo ukončeno přezkoumávaným usnesením o zastavení řízení, podléhá poplatkové povinnosti i kasační stížnost proti tomuto usnesení podaná.

[9] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona. Jelikož řízení bylo zastaveno, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. října 2018

JUDr. Petr Průcha
předseda

senátu